

[Christmas Møller.]

nævne af nye Direktører ikke har fundet Sted. Om 3 Direktører i Banken er tilstrækkeligt, kan man altid tale om, det tror jeg ikke, der skal blive nogen stor Uenighed mellem Ministeren og os om, men det har jo ikke noget med det Spørgsmaal at gøre, at man holder Banken i den Usikkerhedstilstand, og at man ikke ved, hvornaar der skal foretages Direktørudnævne. Derigennem kommer Banken meget nemt, synes jeg, i et Afhængighedsforhold til Staten, som ikke er tilfredsstillende. Dertil kommer endelig, at Forholdet er det, at der skal være fire Direktører, og der er jo Grænser for, hvor længe man kan holde den nuværende Tingenes Tilstand. Naar den højtærede Minister sagde, at man havde bestræbt sig for at faa disse Forhandlinger afsluttet og hurtigst muligt formet i et Resultat, saa har jeg blot dertil at føje, at saa er det altsaa gaaet med denne Bestræbelse, som det er gaaet med saa mange af den højtærede Regerings Bestræbelser.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Hans Nielsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af en Krisefond og om Nedsættelse af Renten for Bank- og Sparekasseindskud m. v.

(Lovforslaget, som vedtaget af Landstinget, findes i Tillæg C. Sp. 2233; Udvalgets Erklæring findes i Tillæg B. Sp. 1989).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Udvalgets Indstilling sættes til Forhandling.

Hasle: De Ændringer, som dette Lovforslag er undergaaet i Landstinget, har

jo ikke paa noget afgørende Punkt forandret det. Det er derfor en Selvfølge, at mit Parti stadig maa indtage den samme Holdning: den skarpeste Afvisning overfor Lovforslaget. Jeg maa derfor anbefale mine Meningsfæller at stemme imod.

Handelsministeren (Hauge): Jeg kan anbefale Tingets Medlemmer at stemme for Lovforslaget, saaledes om det her foreligger.

Hans Thyge Jacobsen: Jeg for mit Vedkommende maa stadig fastholde, at hvis man fra Forligspartiernes Side mener, at man med denne Lovgivning naar til nogen Nedsættelse i Udlaansrenten af Betydning, saa befunder jeg mig i en tilsvarende Situation som Nordmanden, der sagde om Himmelbjerget, at hvis man her i Landet kaldte det for et Bjerg, saa kaldte man det i Norge for et Hul. Den Sænkning i Udlaansrenten, som man her haaber, formener og tror at kunne naa frem til, vil i bedste Fald, det vil altsaa sige, hvis man faar sit Haab, sin Formening og sin Tro opfyldt, blive til en saa *antydningssvis* Lettelse for det betrængte Landbrug, at det ikke er værd at nævne. Det kan jo godt være, at Villaejere ude langs Strandvejen, til hvilke jeg er i den tvivlsomme Situation at høre, kan faa deres Prioritetslaan konverteret, al den Stund vore Prioriteter staar i en ret høj Kurs, men hvis man tror, at man ved denne Lovgivning kan skabe en Lettelse for de Skyldnere, som er Skyldnere til f. Eks. vest- og sønderjydsk Kreditforening, derved at deres Obligationer, der jo staar i en Kurs af rundt regnet 70, bliver hævet op til Pari og derved konverteret, ja, saa har man en Tro, som ikke blot grænser til, men er den klareste, den tykkeste Overtro. Jeg lægger med den største Forbavselse Mærke til en Passus i Landstingsudvalgets Betænkning, som jeg med den højtærede Formands Til ladelse gerne vil oplæse, den er ganske kort. Der staar følgende i Landstingsudvalgets Betænkning vedrørende Lovforslagets § 10:

„Med Hensyn til § 10 ønsker Flertallet at pointere, at ihvorvel det vil være ugørligt at give egentligt Direktiv til Bankerne og Sparekasserne for Fordeelingen af Lettelsen i Udlaansrenten, maa Pengeinstitutionerne ikke tjene ved Nedsættelsen af Indlaansrenten, men er forpligtet til at foretage en forholdsmæssig Nedsættelse af Udlaansrenten“.

Og saa kommer de Ord, som synes mig at være fabelagtige i et Lovgivningsarbejde:

„Flertallet vilde dog anse det for